

DRAAIEN EN KIJKEN BIJ LAKE AGIA

Koene Vegter

Aan de weg van Chania naar Omalos ligt op het eiland Kreta een kilometer of 15 ten zuiden van het fraaie Chania het plaatsje Agia met even rechts daarvan, richting Kirtomados, het meer van Agia. In de boekjes wordt als enige meer op Kreta Lake Kournas genoemd, maar het kleine, moerasachtige, voor de watervoorziening ontstane stuwmeertje Lake Agias is voor de vogelliefhebber een veel interessanter plek om zich aan zijn hobby te wijden.

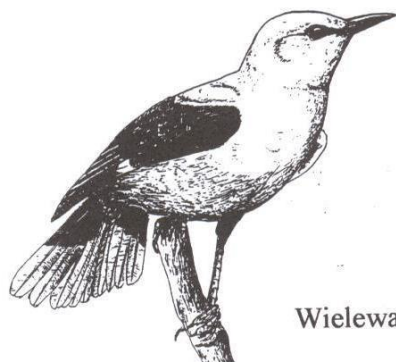
En zo begaf ik mij op de zondagochtend van 25 april 2004, op de dag van mijn zestigste verjaardag en vergezeld van gezin, telescoop, kijker en Jonsson naar dit meertje, waar ik verwelkomd werd door een tiental rondvliegende Roodpootvalken, waarschijnlijk op trek van Afrika naar Europa met een tussenstop op Kreta. Een mooi verjaarsgeschenk.

Voor het eerst had ik mijn telescoop op een vliegreis meegenomen met de kleine Leica Televid in de handbagage en het zware Swarovski statief in de koffer. Mijn gezin verklaarde mij enigszins voor gek, maar van medebestuursleden had ik begrepen dat dit voor de ervaren vogelaar ook op verre reizen toch wel tot de normale uitrusting mag worden gerekend. Met de nodige literatuur kwam ik zo wel boven de 20 kilo uit, wat door de andere koffers weer werd gecompenseerd en ik heb er geen spijt van gehad maar veel plezier. Ook de andere gezinsleden die over het algemeen niet aan de kijker te krijgen zijn, wilden nog wel eens een blik werpen als de telescoop eenmaal precies was ingesteld op een fraaie Kleine Zilver- of Ralreiger om die eens van nabij diep in de ogen te kunnen kijken. Al gauw echter verdwenen zij naar het naburige terras om zich over te geven aan de genoegens van grote glazen vers geperst sinasappelsap en koude café frappes en de omgeving van flora en fauna meer in zijn totaliteit te ondergaan.

Gelukkig was inmiddels ook een klein al iets ouder telescoopgezelschap van Good Naturalists uit Engeland gearriveerd, dat mij ondermeer door de aanwezigheid van een uiterst deskundige lokale gids behulpzaam was bij mijn waarnemingen en ook een beetje een idee gaf van een excursie van de eigen Natuur- en Vogelvereniging. Voor de conversatie heb je dan niet zoveel aan de kleine Hayman die ik normaal op zak draag, maar is de weliswaar zware Jonsson "Vogels van Europa" voor mij althans onmisbaar om in de gaten te

krijgen dat een in het riet verscholen Little Bittern in Nederland een Wouwaap heet en dat de met fraai witte vleugels en lange sierveren regelmatig overvliegende Squacco Herons Ralreigers zijn. Aan de overzijde van het meer, boven en tussen de rietkragen, is steeds een jagend paartje Bruine Kiekendieven te zien, maar die ken ik natuurlijk goed van de diverse waddenexcursies.

Bij de Waterhoenen wordt het al weer lastiger om de Little en Baillon's Crake, respectievelijk Klein en Kleinst Waterhoen, goed uit elkaar te houden, maar de tips van de gids maken hier de verschillen in arcering duidelijk. Op eigen kracht geniet ik verder nog van Bosruiter, Kleine Strandloper, Witgat, Vale Gier- en Oeverzwaluw, Gele Kwikstaart, Witwangstern en Zomertaling. Onze laatste avondwandeling brengt nog een mysterieus rondwiekende Kerkuil.

Voor mij was dit toch wel een uniek plekje op Kreta om in alle rust vanaf een vast punt met een telescoop de mooiste waarnemingen te kunnen doen. Je draait wat en je ziet wat. Ook bij wandelingen door berg en dal nog diverse bijzonderheden zoals Eleonora's Valk, Dwergarend, Kuifleeuwerik, Roodkopklauwier, Europese Kanarie, Kleine Zwartkop, Blonde Tapuit, Bonte en Grauwe Vliegenvanger, Wielewaal en Gaai (hier niet, daar wel zeldzaam). Een week later, terug in Noordwijk, kon ik ook hier mijn eerste Gierzwaluwen noteren in de Albert Verwey en werd ik heen langs het strand joggend richting Duindamse slag verrast door een kleine vijftig Grote Sterns die zich in ploegjes aan de waterrand ophielden en terug via het duinpad door het gezang van Nachtegaal, Fitis en Sprinkhaanzanger.

Zo zie je maar, ook hier en zonder apparatuur valt er zeer veel te genieten.